

**eram fericit
toți
îmi citeau conținutul**

nu mai puteam fără să fiu
privit
și mă mulțumeam cu puțină memorie

pluteam pe pereții bisericii
ca balerina care se dezbrăca
în stiloul
umplut cu ulei
de natură necunoscută
(mi l-a arătat
în cârciumă bărbatul acela de geniu)

eram curajos
cu citoplasmă naivă
prin târg se spuneau despre mine
cuvinte
că sunt bogat și naiv dar mai ales
burlac umplut cu
fapte grase

dar eu eram fraier ieșeam păgubit
toți mă iubeau așa fusesem
de mic
cel mai ne
ajutorat
din lăncișorul trofic

Horia Dulvac

îngenuncheau eu le dăruiam
milă mărunță
o tocasem pe altar ca pâinica
ajungeam la toți ba chiar rămâneam
și firimituri vreo douăzeci
de coșuri

în plus eram fericit
toți
îmi citeau conținutul

programul de inocentizare subversivă

Geppetto se numea Tata murise
stând pe scaun
dar i-a rămas
cuta frunții îngrijorate

ce făcea el meșterea
păpușile cu suflet
îl scotea el putrezea primul

chiureta intestine
vise stricăcioase
apoi arunca
bandajele murdare
de dorințe într-un incinerator
din tablă zincată

sufletul ardea cel mai bine căci era impregnat
cu distilate superioare
(dacă ar fi aflat
guvernele
ne-ar fi extras tuturor
acest
combustibil prețioasă resursă)

după aceea punea trupurile
eviscerate
la uscat
adică lăsa zeii eolieni să-și facă

treaba
vânturile însemnau schimbare

ne ținea atârnați până când uitam
ce nume
purtam fiecare
(ca peștii afumați pe care i-am văzut odată
în Deltă înșirați pe sfoară
bănuisem
încă de atunci că fuseseră extirpați
de memorie)

Geppetto se numea îi plăcea
la nebunie să ne scape
de suflet de infecție
dar nu mai vedea bine

se ștergea la ochi spârgea
lumea în așchii ne puteam răni
în ele
noi continuam să legănăm pe sârmă
deshidratate iluzii
(nu știam pe atunci că pixelii sunt
o revoluție
a diversității)

ne zbenguiam trupurile ca niște peștișori
Tata ne spunea
— stați acolo pe sârmă
apoi își potrivea ochelarii
ne căptușea cu cârpe uscate

Iadului îi era frică de Mama

degeaba noi tot
sângeram după una și alta
păcatele noastre

păream vii și frumoși mai ales după
ce el
ne așeza în vitrină dar avusese grijă
să apese
butonul ascuns instalase
programul
de inocentizare subversivă

corăbii îndopate cu regrete

totul se desfășura în interior un loc
dincolo sau dincoace
asta făcea să scot și eu o vorbă să nu
stau ca prostul

apărat de membrană în euglena
verde
secționasem odată una cu bisturiul
inoxidabil
la orele de biologie

acolo se zbăteau biografii
le noastre
cu pieptul lor de mame sovietice
ca niște *corăbii Tezeu*
până când uitam cum ne cheamă
iar când ridicam privirea

din microscop survolam
Planeta Terra
cu chipuri
urcaseră inconștiente
până hăt sus în citoplasme
nici nu îndrăznise
până acolo cuvântul

cel puțin eram ușurat
pluteau

Iadului îi era frică de Mama

ca niște aerostate
îndopate cu claritină
și regrete